

CIEKAWOŚĆ TO PIERWSZY STOPIEŃ DO PRZYGODY!

FILM NA MOTYWACH BESTSELLERA
MARCINA SZCZYGIELSKIEGO

MATERIAŁY EDUKACYJNE

O potencjale dydaktycznym i wychowawczym filmu „Czarny Młyn”

Oddajemy w Państwa ręce folder edukacyjny z inspiracjami do działań po obejrzeniu filmu „Czarny Młyn” w reż. Mariusza Paleja. Historia opowiedziana przez twórców odwołuje się nie tylko do kształtujących młodego człowieka wartości, które pojawiają się w Preambule Podstawy Programowej, ale i do punktów Polityki Oświatowej Państwa na rok 2021–2022. Mamy tu na myśli m.in.: rolę rodziny, wrażliwość na prawdę i dobro, szlachetność i zaangażowanie społeczne. Tematy te, a także inne obecne w filmie (np. niepełnosprawność, szacunek do drugiego człowieka, ubóstwo), dają szeroki potencjał do działań dydaktycznych i wychowawczych w klasach 4–6 i 7–8 szkoły podstawowej.

Aby dodatkowo zachęcić Państwa do przyścia do kina z uczniami wyżej wymienionych klas, przygotowaliśmy propozycje scenariuszy lekcji do realizacji po obejrzeniu „Czarnego Młyna”.

Pierwszy z nich, przeznaczony na godzinę wychowawczą, odwołuje się do tematu szeroko pojętego strachu, o którym szerzej pisze poniżej współautor scenariusza, pedagog i terapeuta, Tomasz Kołodziejczyk. Wyszliśmy w nim od emocji, które pojawiają się w trakcie oglądania filmu, uznając kino, jako jeden ze sposobów oswojania strachu. Scenariusz proponujemy do realizacji w klasach 4–8 szkoły podstawowej.

Drugi scenariusz, wpisany z kolei w podstawę programową języka polskiego dla klas 4–6 szkoły podstawowej, odwołuje się do języka filmu i pogłębia wiedzę uczniów na temat postprodukcji i stosowania efektów specjalnych we współczesnym kinie. „Czarny Młyn” jako film przygodowy z elementami fantastyki nawiązuje również do ważnej kwestii odróżniania elementów realnych od nierealnych.

Dla klas 7–8 przygotowaliśmy scenariusz na lekcję języka polskiego, w którym odwołujemy się do zagadnień wychowania do wartości i rozważań wokół tematu bohaterstwa i pomocy.

Zapraszamy Państwa do kin. Seans wrześnieowy „Czarnego Młyna” może stać się punktem wyjścia do rozmów z uczniami na tematy dotyczące: dbałości o zdrowie swoje i innych, odpowiedzialności wobec drugiego człowieka oraz szacunku do wartości. W sytuacji doświadczeń związanych z pandemią COVID-19 zagadnienia te mają istotną wartość wychowawczą i wspierającą naszych uczniów. Niech dodatkowo zachęcą Państwa słowa reżysera filmu, Mariusza Paleja: „Wychowujemy nowe pokolenia, które przesiąknięte są popkulturą, kinem. Tylko od nas zależy, czy seans naszego filmu otworzy w ich sercach i umysłach coś, co sprawi, że staną się lepszymi ludźmi. Uważam, że historia Iwa i jego siostry to lekcja empatii”.

Anna Równy,
edukator filmowy,
metodyk edukacji filmowej

O strachu i lęku oczami terapeuty. Inspiracje do rozmów z uczniami po filmie

W nauczaniu dotyczącym umiejętności społeczno-emocjonalnych (SEL) rozumienie i dawanie sobie rady ze strachem i lękiem zajmuje ważne miejsce. Z psychologicznego punktu widzenia strach i lęk to dwie różne emocje, chociaż na poziomie fizjologicznym nasze reakcje mogą być bardzo podobne.

Generalnie strach jest reakcją organizmu na realną sytuację, którą odbieramy jako zagrożenie. Może to być, tak jak w filmie: wielka burza lub spotkanie z potworem. Strach jest emocją, która informuje nas o zagrożeniu i sygnałem dla organizmu, żeby się bronić (w głębokich strukturach mózgu mamy zakorzenione trzy podstawowe reakcje w tej sytuacji: atak, ucieczkę albo bezruch - zamrożenie). Fizjologiczne objawy strachu to rozszerzanie się źrenic (strach ma wielkie oczy), przyspieszone bicie serca, zaprzestanie wydzielania śliny (suchość w ustach), przyspieszony oddech, zaprzestanie trawienia (żołądek kurczy się ze strachu) i gęsia skórka (gdy włosy stają dęba ze strachu). Kiedy mija sytuacja zagrożenia, przywspółczulny układ nerwowy przywraca organizm do równowagi, powraca on do normalnego funkcjonowania, a emocjonalnie potrzebujemy bezpiecznego środowiska, żeby poradzić sobie z emocjami i ich pamięcią.

Natomiast lęk jest reakcją na sytuacje, które realnie nam nie zagrażają, ale wyobrażamy sobie je jako zagrażające, na przykład, kiedy boimy się ciemności, mimo tego, że nic nam bezpośrednio nie grozi, ale boimy się, że „coś” jednak może. Jego funkcją jest przewidywanie zagrożenia i zapobieganie mu poprzez przygotowanie się na nie albo ich unikanie. Na poziomie fizjologicznym reakcje organizmu są bardzo podobne, jak w przypadku strachu, chociaż często nie tak silne i nie ustępują szybko, ponieważ poczucie zagrożenia nie kończy się w sposób wyraźny.

Współcześnie wiele osób, także dzieci i młodzież, przeżywa wiele sytuacji jako im zagrażające, lęk występuje u nich często i sytuacje zagrożenia się „nie domykają i nie kończą”. Lęk nasila się i uogólnia, bardzo łatwo się wzmaga, powoduje, że ludzie żyją w ciągłym poczuciu zagrożenia. Oglądanie „strasznych filmów”, które wywołują lęk, jest jednym ze sposobów „oswajania” go, ekspozycji, czyli kontaktowania się z nim. W taki sposób, że człowiek ma możliwość jego kontrolowania, przeżywania go w miarę bezpiecznej sytuacji i uczenia się panowania nad emocjonalnymi reakcjami.

Tomasz Kołodziejczyk,
terapeuta, pedagog,
wychowawca

Temat:

Dlaczego lubimy się bać w kinie? Sposoby radzenia sobie ze strachem.

Adresaci: uczniowie klas 4–8 szkół ponadpodstawowych

Przedmiot: godzina z wychowawcą

Czas trwania: 45 minut

Cele lekcji:

Uczeń:

- uczy się poznawać i nazywać emocje;
- poznaje sposoby oswojania strachu;
- wypracowuje własne strategie dawania sobie rady ze strachem;
- doskonali umiejętność empatii;
- kształtuje zdolność postrzegania cudzych emocji;
- dokonuje opisu emocji bohatera filmowego;
- kształtuje samoświadomość poprzez wyrażanie i nazywanie swoich emocji, poglądów i reakcji związanych z odbiorem filmu.

Metody i formy pracy:

- heureka,
- drama,
- „burza mózgów”,
- praca w grupach,
- praca w parach

Środki dydaktyczne:

- kolorowe karteczki post-ity (żółte, pomarańczowe, czerwone)
- karta pracy

Przebieg lekcji:

Nauczyciel rozpoczyna lekcję od zorientowania się, jaka była recepcja filmu wśród uczniów. Zadaje poniższe pytania i prosi o swobodne wypowiedzi:

- O czym opowiada film „Czarny Młyn”?
- Co Was najbardziej zaskoczyło w filmie?
- Jakie emocje towarzyszyły Wam w czasie oglądania?
- W którym momencie filmu się wzruszyliście?
- W którym momencie filmu się śmiałyście?
- W którym momencie filmu się baliście?

CZARNY MŁYN

Nauczyciel zapowiada uczniom, że skupią się na tej lekcji na ważnej emocji - strachu.

Osoba prowadząca rozdaje każdemu uczniowi 3 karteczki: żółtą, pomarańczową i czerwoną, i prosi każdego o określenie swojego poziomu strachu w trakcie oglądania filmu „Czarny Młyn”, używając trzystopniowej skali kolorystycznej, w której żółty to najniższy poziom strachu, pomarańczowy - średni poziom strachu, a czerwony - najwyższy poziom strachu. Uczestnicy podnoszą do góry kartki i pokazują swój poziom strachu innym. Osoba prowadząca może dopytać uczniów, którzy podnieśli poszczególne kolory o to, które obrazy spowodowały zwiększony poziom strachu.

Nauczyciel prezentuje uczniom kadry ukazujące strach bohaterów filmu „Czarny Młyn” (Karta pracy nr 1). Dzieli klasę na trzy grupy. Każdej grupie zostaje przydzielone po jednym z poniższych pytań:

Grupa I: Czego boją się bohaterowie dziecięcy w filmie „Czarny Młyn”, a czego dorośli?

Grupa II: Jakie są fizyczne i psychiczne objawy strachu tych postaci filmowych?

Grupa III: Czy ich odczuwanie strachu jest konstruktywne/pożyteczne, czy raczej destrukcyjne/szkodliwe? Uzasadnijcie.

Uczniowie pracują przez 5 minut i zapisują wnioski, które są następnie odczytywane na forum i uporządkowane przez nauczyciela.

Dla podsumowania tej części lekcji warto przeprowadzić trzy krótkie scenki dramatyczne i porozmawiać z uczniami o emocjach, które przeżywają ich bohaterowie:

1. Michał boi się jutrzejszej klasówki z matematyki. Czy to jest strach czy to jest lęk?*
2. Ania bardzo boi się psów. Właśnie duży owczarek wyskoczył zza rogu i zaczął na nią szczekać. Jakie trzy objawy fizyczne strachu może mieć Ania? Jakie trzy myśli mogły przyjść jej do głowy?
3. Andrzej lubi szybko jeździć samochodem po mieście, nawet 100 km/h. Mówi, że jeździ tak, bo niczego się nie boi. Czy ten brak strachu jest dobry czy zły?

*Najważniejszą różnicą między strachem a lękiem jest przyczyna ich powstania. Strach to emocja naturalna w funkcjonowaniu człowieka, chroni go między innymi przed potencjalnym niebezpieczeństwem, przygotowując do konfrontacji z nim lub ucieczki. Lęk natomiast jest stanem, który pojawia się mimo braku realnego zagrożenia, powstaje w wyobraźni człowieka i ma charakter subiektywny.

CZARNY MŁYN

Zadanie w parach (ławkach): Sposoby radzenia sobie ze strachem

Uczniowie mają za zadanie ustalić po 1-2 sposoby, następnie prezentują je na forum. Na tablicy zostają spisane powtarzające się odpowiedzi. Nauczyciel prosi uczniów, aby każdy indywidualnie wybrał swój najczęściej stosowany sposób i uzasadnił przed osobą w ławce swój wybór. Dodatkowo uczniowie wewnątrz grup odpowiadają na pytania: Jak Ty się boisz? Co w Twoim życiu powoduje strach?

Podsumowaniem lekcji będzie „burza mózgów”, która doprowadzi do odpowiedzi na pytanie: Czy kino może być sposobem osławiania strachu?

Pytania pomocnicze:

- ▶ Czego się boisz podczas oglądania filmów?
- ▶ Czy lubisz oglądać horrory i thrillery?
- ▶ Jak sobie radzisz ze strachem podczas seansu filmowego?
- ▶ Dlaczego ludzie lubią się bać podczas oglądania filmów?

Praca domowa:

Na karteczkach w trzech kolorach w kolorze: czerwonym, pomarańczowym i żółtym wpisz tytuły filmów, które niedawno oglądałeś i które pamiętasz, które kolejno:

czerwona – przeraziły Cię,

pomarańczowa – wprowadziły niepokój,

żółta – nie wzbudziły w Tobie strachu.

CZARNY MŁYN

Karta pracy nr 1 Fotosy z filmu „Czarny Młyn”

CZARNY MŁYN

CZARNY MŁYN

Opracowanie: Anna Równy, Tadeusz Banowski

Temat:

Świat nierealny w filmie. „Czarny Młyn”. Tajemnice postprodukcji.

Adresaci: uczniowie klas 4–6 szkół ponadpodstawowych

Przedmiot: język polski

Czas trwania: 90 minut

Cele lekcji:

Uczeń:

- ▶ rozumie swoistość filmu jako tekstu kultury;
- ▶ wyodrębnia elementy dzieła filmowego;
- ▶ poznaje pojęcie postprodukcja filmowa i terminy z nią związane;
- ▶ utrwała wiedzę o środkach wyrazu w filmie;
- ▶ wskazuje cechy charakterystyczne przekazów audiowizualnych;
- ▶ ogląda film świadomie i z uwagą;
- ▶ samodzielnie tworzy zadania związane z tematem lekcji.

Metody i formy pracy:

- ▶ praca z materiałem wizualnym,
- ▶ „burza mózgów”,
- ▶ praca z tekstem,
- ▶ krzyżówka,
- ▶ praca w grupach,
- ▶ praca na forum.

Środki dydaktyczne:

- ▶ karty pracy,
- ▶ cztery duże arkusze papieru.

Przebieg lekcji:

Nauczyciel rozpoczyna lekcję od zaprezentowania fotosu z filmu „Czarny Młyn” – Karta pracy nr 1. Pyta uczniów, która to scena w filmie? Jak sądzą, w jaki sposób została ona zrealizowana? Czy aktorka, odgrywająca rolę Meli, mogła posiadać moc, która została ukazana w tej scenie?

Warto w tym miejscu zapytać uczniów: Jaki gatunek filmowy reprezentuje „Czarny Młyn”? Jakie zabiegi techniczne są niezbędne przy produkcji takiego filmu? („burza mózgów”)

Po uzyskaniu odpowiedzi nauczyciel daje uczniom do rozwiązania rebus – Karta pracy nr 2. Zapowiada, że rozwiązanie rebusu to druga część tematu dzisiejszej lekcji. Po upływie 5 minut uczniowie odczytują

CZARNY MŁYN

rozwiązania: *Tajemnice postprodukcji filmu*. Nauczyciel podaje pełny temat lekcji, zapowiadając, że skupią się na etapie pracy nad filmem, który następuje po zrealizowaniu zdjęć na planie i doprowadza do efektu finalnego – obejrzenia filmu w kinie przez widza.

Nauczyciel dzieli uczniów na cztery grupy i rozdaje każdemu Kartę pracy nr 3. Prosi, aby najpierw samodzielnie przeczytali załączony tekst, a następnie w grupie przygotowali krzyżówkę z pionowym rozwiązaniem: POSTPRODUKCJA. Nauczyciel przekazuje każdej grupie duży arkusz papieru. Przy tworzeniu haseł mogą wykorzystać definicje z podanej karty pracy, ale również wyszukać terminy i ich wyjaśnienia ze źródeł internetowych. Mogą się odwoływać zarówno do pojęć związanych z etapem postprodukcji, ale również do innych z zakresu teorii filmu. Przewidziany czas pracy: 25–30 minut. Przygotowane krzyżówki uczniowie wieszają w widocznym miejscu, dając tym samym pozostałym grupom możliwość weryfikacji efektów prac. Tu warto zapytać uczniów, czy któraś definicja była dla nich mniej zrozumiała, czy chcieliby powrócić do któregoś z pojęć i poszerzyć wiedzę na jego temat? Nauczyciel w razie potrzeby dodatkowo wyjaśnia określone terminy.

Prowadzący prezentuje kadry z filmu, w których widoczne jest zastosowanie efektów specjalnych (Karta pracy nr 4). Wspólnie z uczniami oglądają po kolei fotosy, wskazując: Która scena została przedstawiona na zdjęciu? Jaki efekt specjalny został tu zastosowany?

Przykładowe odpowiedzi dla nauczyciela:

Zestaw I – efekt nakładania markerów (specjalnych diod) na ciało aktora

Zestaw II – efekt ognia, odpierania przez bohaterkę sił, które ją atakują – tzw. symulacja stworzona za pomocą efektów komputerowych

Zestaw III – tzw. greenscreen (zielony ekran), na który nakłada się tło, elementy scenografii.

Pomocny w tym zadaniu może być krótki materiał dotyczący realizacji filmu (wypowiedź Marcina Dorocińskiego), zamieszczony przez dystrybutora filmu Mówi Serwis:

<https://vimeo.com/592699508/d011c8ef59>

Podsumowanie:

Nauczyciel pyta uczniów: Czy, Waszym zdaniem, film „Czarny Młyn” mógłby powstać bez efektów specjalnych? W jaki sposób wpłynęły one na świat przedstawiony w filmie?

Praca domowa (do wyboru):

1. Napisz list do Meli, bohaterki filmu „Czarny Młyn”, doceniając jej odwagę i wspierając ją w sytuacji niepełnosprawności.
2. Napisz alternatywne (własne) zakończenie filmu „Czarny Młyn”. Weź pod uwagę, że grupą odbiorczą ma być młodzież w wieku 10–14 lat.

CZARNY MŁYN

Karta pracy nr 1
Kadr z filmu „Czarny Młyn”

Karta pracy nr 2

Rozwiąż rebus:

~~---~~rka ~~po---~~nik ~~do---~~

--	--	--	--	--	--	--	--

t=p--- ~~---~~ca ~~wia---~~ ~~no-~~ ~~-es-en~~

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

~~---~~izanka ~~---~~

--	--	--	--	--

Karta pracy nr 3

Przeczytaj poniższy tekst, a następnie z pozostałymi osobami w grupie stwórz krzyżówkę z rozwiązaniem w pionie: POSTPRODUKCJA. Twoja krzyżówka będzie zawierała zatem 13 haseł. Stwórz je na podstawie poniższego tekstu lub/i innych pojęć filmowych, których definicje znajdziesz w Internecie. W przypadku wątpliwości skonsultuj się z nauczycielem.

Postprodukcja to faza, która następuje po zakończeniu realizacji zdjęć i nagrań dźwiękowych. Wtedy przegląda się cały uzyskany podczas okresu zdjęciowego materiał i następuje niezwykle ważny etap montażu oraz dodawania do filmu efektów wizualnych. Potem następuje udźwiękowanie filmu, a więc uzupełnienie obrazu o dźwięk, tj. nagrane dialogi bohaterów, muzykę oraz efekty dźwiękowe. Wprawdzie podczas kręcenia zdjęć na planie filmowym rejestruje się dźwięk, ale rzadko to właśnie ten dźwięk, pochodzący z filmowego planu, słyszymy potem w filmie (takie zdjęcia z dźwiękiem i obrazem zarejestrowanym jednocześnie na planie filmowym nazywają się zdjęciami stuprocentowymi albo w skrócie „setkami”).

Zazwyczaj jednak ten dźwięk zarejestrowany na planie nie jest zbyt dobrej jakości (bywa, że aktor powie coś niewyraźnie albo mikrofony wyłapią jakiś niepotrzebny, przypadkowy hałas). Dlatego w profesjonalnej produkcji filmów rozdziela się dziś proces tworzenia obrazu od procesu tworzenia dźwięku i stosuje się tzw. **postsynchrony**, czyli ponownie nagrywa wszystko (dialogi, efekty) w studiu dźwiękowym, a następnie dogrywa do ostatecznej wersji filmu. Do niedawna w studiu nagraniowym odtwarzano bardzo różne dźwięki znane nam z rzeczywistości: skrzypienie śniegu pod stopami idącej osoby, tętent końskich kopyt, szczęk broni, szum wiatru. Tworzono również dźwięki, które nie istnieją w świecie rzeczywistym. Wymagało to od specjalistów w dziedzinie efektów dźwiękowych ogromnej kreatywności i pomysłowości. Często do stworzenia efektów wykorzystywali oni rozmaite przedmioty domowego użytku oraz substancje (np. cukier czy mąkę – przy pomocy mąki ziemniaczanej można uzyskać znakomity efekt dźwiękowy skrzypienia śniegu pod butami). A może niektórzy z Was pamiętają ten straszliwy wrzask Nazguli z „Władcy Pierścieni”? To z kolei nagrany i poddany modyfikacji krzyk jednej ze scenarzystek a zarazem współproducentek filmu Fran Walsh! Obecnie wiele efektów dźwiękowych dodaje się do filmów, korzystając z komputerowych baz, w których zapisanych jest mnóstwo rozmaitych dźwięków albo też tworzy się je od nowa już nie przy pomocy domowych sprzętów i dzięki pomysłowości ludzi, ale właśnie przy użyciu komputerów.

Podczas postprodukcji można dokonywać również różnego rodzaju korekt i poprawek, na przykład w zakresie kolorystyki obrazu. W fazie postprodukcji dodawane są również do filmu napisy (tzw. **czołówka**, czyli napisy pojawiające się na początku filmu, oraz **tytułowa** czyli **napisy końcowe**). Końcowym efektem wszystkich tych zabiegów jest powstanie ostatecznej wersji filmu, która zostaje zaakceptowana podczas pokazu z udziałem producenta, reżysera oraz innych głównych twórców filmu. Czasami okazuje się, że trzeba dokonać w filmie pewnych zmian, poprawek. Bywa nawet i tak, że trzeba „dokręcić” jakiś dodatkowy materiał, który wcześniej nie powstał, i dodać go do filmu! Dopiero gdy film zostanie ostatecznie ukończony oraz zaakceptowany, można przystąpić do wykonania jego kopii emisyjnych, czyli przeznaczonych do wyświetlenia.

Na tym kończy się praca nad tworzeniem filmu. Jak widać, jest jej całkiem sporo, a od pojawiania się pomysłu na powstanie filmu do momentu, gdy będzie on gotowy do pokazania widzom, może upłynąć bardzo dużo czasu (wiele miesięcy, a nawet wiele lat!).

Gdy wszystkie etapy realizacji filmu mamy za sobą, powstaje gotowe dzieło. Wreszcie przychodzi moment, gdy można pokazać je widzom.

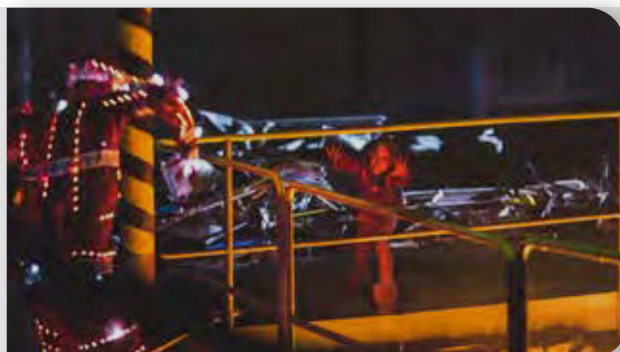
CZARNY MŁYŃ

Karta pracy nr 4

Zestaw I

Zestaw II

Zestaw III

Temat:

Bohaterowie do zadań specjalnych.

Adresaci: uczniowie klas 7–8 szkół podstawowych

Przedmiot: język polski

Czas trwania: 90 minut

Cele lekcji:

Uczeń:

- ▶ kształtuje dojrzałość intelektualną, moralną i emocjonalną;
- ▶ buduje system wartości na szacunku dla człowieka;
- ▶ kształtuje umiejętność rozpoznawania i wartościowania postaw;
- ▶ wie, jak zachować się wobec osoby z niepełnosprawnością
- ▶ wzmacnia poczucia własnej wartości;
- ▶ ma świadomość swoich mocnych stron;
- ▶ wie, jak istotną funkcję w procesie socjalizacji pełni grupa.

Metody i formy pracy:

- ▶ mapa myśli
- ▶ „burza mózgów”,
- ▶ praca w grupach,
- ▶ praca w parach,
- ▶ praca indywidualna,.

Środki dydaktyczne:

- ▶ kolorowe karteczki post-ity,
- ▶ karty pracy.

Przebieg lekcji:

Nauczyciel rozpoczyna lekcję od pytania zadanego klasie – jakie cechy powinien mieć bohater? Uczniowie ochotnicy podchodzą do tablicy i zapisują skojarzenia w formie mapy myśli.

Nauczyciel zapowiada uczniom, że skupią się na tej lekcji na ważnej wartości, jaką jest wspólnota, zarówno grupa rówieśnicza, jaki i rodzina.

Osoba prowadząca rozdaje każdemu uczniowi po dwie karteczki i prosi o wpisanie pozytywnych skojarzeń ze słowem rodzina, wspólnota. Uczniowie mają scharakteryzować rodzinę lwa, zwrócić uwagę na warunki życia, wartości, które są istotne dla matki chłopca oraz trudności, z jakimi muszą się mierzyć. Ochotnicy nakleją swoje odpowiedzi na tablicy lub w wyznaczonym miejscu. Nauczyciel porządkuje powtarzające się odpowiedzi uczniów.

CZARNY MŁYN

Nauczyciel prosi uczniów o to, aby przyjęli perspektywę różnych filmowych bohaterów, i aby wczuli się w rolę Iwa, mamy i Meli. Dzieli klasę na trzy grupy i każda z grup zapisuje, jak w rodzinie czuje się każdy z jej członków. Sugeruje, aby wziąć pod uwagę pierwszą połowę filmu i zapisywać refleksje w pierwszej osobie (Karta pracy nr 1).

Po zakończeniu wyznaczonego czasu na zadanie (około 15 minut) wybrani kapitanowie grup przedstawiają efekty na forum. Po zaprezentowaniu różnych perspektyw i różnych punktów widzenia filmowych bohaterów nauczyciel prosi uczniów, aby wskazali co w rodzinie było źródłem nieporozumień i w jaki sposób na ich życie wpłynęła strata ojca. Ochotnicy zapisują swoje odpowiedzi na tablicy.

Nauczyciel prezentuje uczniom kadry ukazujące Melę (Karta pracy nr 2). Prosi uczniów o to, aby wskazali:

Jaki stosunek do Meli miało otoczenie
(inne dzieci, Iwo, sklepowa, sąsiedzi)?

Z czego wynika takie podejście do Meli?

Co jest przyczyną np. nienawistnych, krzywdzących komentarzy, np. „upośledzeni są jak zwierzęta”?

Ochotnicy dzielą się na forum swoimi refleksjami. Osoba prowadząca prosi uczniów o to, aby wyobrazili sobie, że są członkami rówieśniczej wspólnoty Iwa i odpowiedzieli, jak zareagują na krzywdzące komentarze formułowane w kierunku Meli.

Nauczyciel zapisuje na tablicy słowo samotność. Prosi uczniów o to, aby powiedzieli z czym kojarzy im się to słowo, a następnie pyta:

Kto i z jakich powodów doświadcza w filmie samotności?

W jaki sposób można starać się jej przeciwdziałać?

Jaki związek z kategorią samotności ma niepełnosprawność?

Uczniowie indywidualnie lub w parach rozważają tę kwestię i po upływie 5 minut, dzielą się refleksjami na forum.

Nauczyciel podkreśla, że film ukazuje siłę, która rodzi się z poczucia wspólnoty, tożsamości z grupą i rodziną, eksponuje również niezwykle moce, ponadprzeciętną wrażliwość Meli.

Osoba prowadząca prosi uczniów o to, aby wskazali kogo podziwiają, kto im imponuje. Nazwiska są przez uczniów zapisywane na tablicy. Nauczyciel prosi o to, aby uczniowie wskazali tę postać, z którą w jakimś aspekcie się utożsamiają i uzasadnili swoje zdanie. Zazwyczaj uczniowie mówią o swoich wyobrażonych cechach, zwracają uwagę na to, co podziwiają u innych. W ten sposób dzielą się wartościami, które są dla nich istotne.

CZARNY MŁYN

Nauczyciel prosi uczniów o stworzenie swojego portretu na bazie opinii klasy i własnej. Nauczyciel zapisuje na tablicy: *Bądź jak Mela – zostań superbohaterem*. Uczniowie przez około 15 minut tworzą swój portret mocy – szkicują siebie i wypisują swoje mocne strony.

W ten sposób budujemy w uczniach zarówno poczucie wspólnoty, jak i świadomość obszarów, które są mocną stroną ucznia. Mamy szansę również zauważyć, w jakich sytuacjach uczniowie szczególnie potrzebują wsparcia i motywacji. W trakcie tego ćwiczenia eksponujemy również wartość grupy w procesie socjalizacji.

Portrety stworzone przez uczniów zbiera nauczyciel i za zgodą uczniów eksponuje je w przestrzeni klasowej. Nauczyciel szkicuje na tablicy zarys sylwetki Mela i prosi uczniów o to, aby wskazali jakie cechy, zalety, supermoce miała ta filmowa bohaterka. Chętni uczniowie zapisują swoje spostrzeżenia na tablicy.

Następnie nauczyciel pyta o to, z jakimi trudnościami musiała się mierzyć Mela, z jakimi ograniczeniami muszą mierzyć się niepełnosprawni w codziennym życiu. Wnioski uczniów zamykają lekcję i osoba prowadząca podaje pracę domową. Krótko omawia zadania domowe.

Praca domowa (do wyboru):

1. Stwórz plakat społeczny, który będzie postulował idee szacunku, tolerancji i akceptacji wobec niepełnosprawnych.
2. Napisz pracę w dowolnej formie, dla której inspiracją będą słowa filmowego ojca „Opiekujcie się sobą”.

Karta pracy nr 1

Uzupełnij poniższą tabelę.

	Jestem...
Często czuję, że...	
Radość sprawia mi...	
Doświadczam niepokoju gdy...	
Przyjemność sprawia mi...	
Marzę o tym, by...	

CZARNY MŁYŃ

Karta pracy nr 2

Kampanię wspiera

Fundacja Polsat rozpoczęła swoją działalność statutową 6 grudnia 1996 roku. Została powołana do życia przez Telewizję Polsat, która jako pierwsza stacja komercyjna w Polsce zaangażowała się w działalność charytatywną. Od blisko 25 lat w swoich działaniach, kierujemy się hasłem „Jesteśmy dla dzieci”, dlatego naszym nadrzędnym celem jest ratowanie zdrowia i życia małych pacjentów.

Cieszymy się, że wspierany przez nas film familijny w reżyserii Mariusza Paleja pt. „Czarny Młyn” pomaga nam wypełniać naszą misję. To doskonałe kino rozrywkowe, które jest także bardzo mądrą lekcją empatii i tolerancji. „Czarny Młyn” uczy, że z pozornej słabości może płynąć siła, a niepełnosprawność nie powinna w żadnej sytuacji stanowić powodu do wykluczenia. To historia, która oswaja trudne emocje i sprawia, że na twarzach młodych widzów pojawi się uśmiech, od którego nie ma piękniejszego widoku. Wierzimy, że adaptacja powieści Marcina Szczygielskiego otworzy i uwrażliwi wiele ludzkich serc, a także zainspiruje do pomagania. To dla nas niezwykle ważne.

Statutowa działalność Fundacji Polsat oraz jej codziennie działania mają na celu dotarcie z pomocą tam gdzie jej najbardziej brakuje, a także wywołanie uśmiechu na twarzy dzieci i ich rodziców. Chcemy edukować społeczeństwo, a także inspirować do pomagania.